

Συνομιλία του Αντώνη Σαμαρά με τον Χρυσάνθο Λαζαρίδη. Δεξιά: Η Μαριέττα Γιαννάκου και ο Ευριπίδης Στυλιανίδης

τον Κώστα Τζαβάρα. Ολοι τους, μετά τις εκλογές, κρατούν διακριτές αποστάσεις από την ηγεσία και οι τρεις πρώτοι ανοικτά «πυροβολούν» τον Αντώνη Σαμαρά.

Γεγονός είναι, πάντως, ότι οι παρασκηνιακές διαβουλεύσεις, τα ραντεβού και οι επαφές μεταξύ των «γαλάζιων» στελεχών καλά κρατούν και, όπως δείχνουν οι διοργανωτές τους, δεν θα σταματήσουν. Οπότε, η προσπάθεια Σαμαρά να εκτονώσει την αμφι-

σβήτση ουσιαστικά δεν έχει αποδώσει.

Ο Κώστας Καραμανλής, παρόλο που δεν παίρνει θέση στα τεκταινόμενα για να μην υπάρξουν ερμηνείες που δεν επιθυμεί, δέχεται καθημερινά πολλούς βουλευτές της Ν.Δ. στο γραφείο του, ενώ η Μαριέττα Γιαννάκου ετοιμάζει το δικό της μανιφέστο. Είναι χαρακτηριστικό ότι ο Ευριπίδης Στυλιανίδης ακολουθεί πλέον αντίθετη τακτική από τον κ. Σαμαρά, με αποκορύφωμα σχό-

λιό του για τα αποτελέσματα των επαφών του Αλέξη Τσίπρα. Χαρακτηριστικά έγραψε στο twitter: «Κάπου υπάρχει μια χαραμάδα απ' όπου αρχίζει να φαίνεται το πρώτο φως».

Από την άλλη, ο Κυριάκος Μητσοτάκης, πρώτος κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, κρατά χαμηλούς τόνους, απουσιάζει

τη σύγκληση συνεδρίου (που και αυτός προτείνει) με την αλλαγή προέδρου, ασκεί, όπου θεωρεί σωστό, την κριτική του, αλλά δεν αμφισβητεί τον κ. Σαμαρά.

Θέμα αλλαγής προσώπων έθεσε προχθές άλλος ένας «γαλάζιος» βουλευτής, ο Γιώργος Βλάχος. «Αν αλλάξει μόνο η πολιτική σου

και παραμείνει το ίδιο πρόσωπο να εκφράζει αυτή την πολιτική, δεν γίνεσαι πιστευτός» τόνισε, ενώ για τον λόγο για τον οποίο δεν παρέστη στην εσωκομματική εκλογική διαδικασία, ανέφερε αιχμηρά: «Δεν ήταν μια πραγματικά εκλογική διαδικασία».

Όσον αφορά το 15μελές άτυπο συμβουλευτικό όργανο, οι τέσσερις βουλευτές που θα συμμετέχουν σε αυτό (χωρίς κάλπης οι μόνοι υποψήφιοι) είναι η Ολγα Κεφαλο-

γιάννη, ο Μάκης Βορίδης, ο Θανάσης Μπούρας και ο Γεράσιμος Γιακουμάτος. Παράλληλα, συντονιστές κοινοβουλευτικών τομέων αναλαμβάνουν οι Χρήστος Σταϊκούρας (Οικονομικά), Σίμος Κεδίκογλου (Δημόσια Διοίκηση), Σταύρος Καλαφάτης (Παραγωγή και Εμπόριο), Σοφία Βούλτεψη (Μορφωτικές Υποθέσεις), Κώστας Τασούλας (Εξωτερικό και Αμυνα) και Νίκος Παναγιωτόπουλος (Κοινωνικές Υποθέσεις).

Η Μαριέττα Γιαννάκου ετοιμάζει το δικό της μανιφέστο

Το (αργοπορημένο) διαζύγιο με τον εκτεθειμένο Γκίκα Χαρδούβελι

ΕΝΟΣ κακού μύρια έπονται και έτσι, μετά την εκλογική συντριβή της 25ης Ιανουαρίου, στη Ν.Δ. αναγκάστηκαν να ασχοληθούν και με τα «καμώματα» του Γκίκα Χαρδούβελι, του ισχυρού -έως πριν από δύο μήνες- άνδρα της ελληνικής οικονομίας, ο οποίος, όπως αποκαλύφθηκε, έβγαζε με «πονηρό» τρόπο μεγάλα ποσά στο εξωτερικό σε μια από τις πιο κρίσιμες περιόδους για την οικονομία, χωρίς μάλιστα να τα δηλώνει στο «πόθεν έσχες» του. Ήταν η σταγόνα που ξεχείλιζε το ποτήρι και οι σχέσεις του με τον Αντώνη Σαμαρά -που ποτέ δεν ήταν ιδιαίτερα στενές- διερράγησαν οριστικά. Μάλιστα, φέρεται ότι πριν από λίγες μέρες δέχθηκε τηλεφώνημα από συνεργάτη του κ. Σαμαρά, ο οποίος τον ενημέρωσε ότι «ο πρόεδρος δεν θα χρειαστεί άλλο τις συμβουλές σου».

Ανθρώπος του συστήματος Σημίτη, ο πρώην υπουργός Οικονομικών ακόμη και κατά τη διάρκεια της θητείας του συχνά

προκαλούσε εκνευρισμό στο Μέγαρο Μαξίμου με τη στάση του και τις δημόσιες παρεμβάσεις του. Δεν είναι τυχαίο ότι στα μέσα Νοεμβρίου, με απόφαση του τότε πρωθυπουργού, μετά το διπλό φιάσκο με τον ΕΝΦΙΑ και τις 100 δόσεις, του αφαιρέθηκαν σημαντικές αρμοδιότητες, όπως δημοσιεύτηκε επισήμως σε ΦΕΚ.

Απορίας άξιον όμως είναι γιατί μετά τις εκλογές ο κ. Χαρδούβελι επισκεπτόταν τον πρόεδρο της αξιωματικής αντιπολίτευσης στα γραφεία του κόμματος και συμμετείχε μάλιστα και σε ορισμένες συσκέψεις. Όπως, για παράδειγμα, συζητούσε στις 17 Φεβρουαρίου μαζί με τους Χρήστο Σταϊκούρα, Σταύρο Παπασταύρου και Χρυσάνθο Λαζαρίδη, ενώ, όπως είχε αποκαλύψει η «δημοκρατία», διά χειρός Γκίκα Χαρδούβελι γράφτηκε και η απάντηση του Αντώνη Σαμαρά στο e-mail Βαρουφάκη στις 25 Φεβρουαρίου.

Οι τελευταίες αποκαλύψεις αλλά και η

«αστεία» επχειρηματολογία που χρησιμοποίησε για να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα (ότι φοβήθηκε Grexit και αυτός όπως όλοι και ήθελε να διασφαλίσει τα δυο παιδιά του) ήταν η υπογραφή στο διαζύγιο του με τη Συγγρού. Πλέον, ο κ. Χαρδούβελι είναι βαθύτατα εκτεθειμένος (τουλάχιστον πολιτικά και ηθικά), όμως σε δεινή θέση βρέθηκε και ο Αντώνης Σαμαράς, ο οποίος τον είχε διορίσει υπουργό Οικονομικών για να αντιπαρατεθεί με τους δανειστές.

Ανοικτά θέματα

Ο κ. Σαμαράς όφειλε να είχε ερευνήσει καλύτερα το ποιόν του βασικότερου υπουργού του. Και αυτό γιατί οι αφορμές ήταν πολλές και τα «ανοικτά» θέματα του κ. Χαρδούβελι πολλά. Για παράδειγμα, σύμφωνα με δημοσιεύματα, αυτός και η σύζυγός του Σούζαν Μπετζιάν είχαν στην κατοχή τους δημόσια δασική έκταση στην περιοχή Πούληθρα Λεωνιδίου. Συγκεκριμένα,

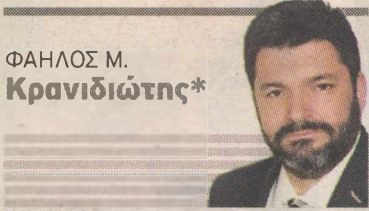
σύμφωνα με τα συμβόλαια αγοραπωλησίας, πρόκειται για την πλαγιά ενός βουνού, όπου σε ένα οικοπέδο 40 στρεμμάτων τα 20 στρέμματα εξ αυτών ήταν δημόσια δασική έκταση.

Υστερα από τρεις μήνες, η κυρία Μπετζιάν φέρεται ότι κράτησε μόνο τα 13 από τα 40 στρέμματα της έκτασης, ενώ η υπόλοιπη έκταση κηρύχθηκε «αδέσποτη» και περιήλθε στο κράτος. Η συμβολαιογραφική πράξη μεταγράφηκε στη μερίδα της στο Υποθηκοφυλακείο Πρασίων στο Λεωνίδιο στις 16 Ιανουαρίου 2015, δηλαδή λίγες μέρες πριν από τις εκλογές.

Η σύζυγος του κυρίου Χαρδούβελι, πάντως, απαντώντας στα δημοσιεύματα, ανέφερε ότι δεν πρόκειται για δημόσια ή δασική έκταση, καθώς ο πωλητής είχε προσκομίσει υπεύθυνη δήλωση. Ωστόσο και γι' αυτή την υπόθεση τα ερωτήματα είναι καταγιστικά και εκθέτουν τον πρώην υπουργό (και μαζί του τον κ. Σαμαρά).

Η Ακροδεξιά εδώ και στην Ευρώπη

ΦΑΗΛΟΣ Μ. Κρανιδιώτης*

Για δεκαετίες, τη συντριπτική πλειονότητα των κομμάτων τη διαπερνούσαν οριζόντια οι πατριωτικές ιδέες. Στα ελληνοτουρκικά, στο Κυπριακό και στην ετήσια ψήφιση των αμυντικών δαπανών του Προϋπολογισμού, πάνω ή κάτω, υπήρχε ομοφωνία, με μικρές διαφοροποιήσεις. Ο σεβασμός στα εθνικά μνημεία και σύμβολα, στην εθνική ταυτότητα του λαού μας, στη συνέχεια της Ιστορίας του και στους ήρωές του ήταν κοινός τόπος για το σύνολο σχεδόν των πολιτικών δυνάμεων και κυρίαρχος στον δημόσιο λόγο. Υπήρχαν οι αναθεωρητές και αιρετικοί, κυρίως από τον χώρο της «ανανεωτικής Αριστεράς», αλλά ήταν στο περιθώριο του δημόσιου βίου, περιθωριακοί και καταγέλαστοι.

Επί του Σημίταρά του Κουρδοφάγου, αυτός ο βρόμικος αφρός βγήκε από τον πάτο, επαπλέει. Σιγά σιγά, χώθηκε στα πανεπιστήμια, στα ΜΜΕ, έλαβε ακόμη και κρατικές θέσεις, ή στο Κοινοβούλιο.

Αυτό, μαζί με την κρίση της οικονομίας, τη συνακόλουθη κρίση του πολιτικού συστήματος και την αυτοχειραστική αντιμετώπιση της λαθρομετανάστευσης, βάσει ατολμίας και ιδεοληψιών της «πολιτικής ορθότητας» και ενός ξέμπαρκου διεθνισμού, δημιούργησαν το θερμοκήπιο για την άνοδο της Ακροδεξιάς. Και όσο τα μεγάλα κόμματα θα απεμπολούν τον εθνικό λόγο, αυτή η άνοδος, με αρωγό τη φτωχοποίηση τόσων Ελλήνων, θα συνεχίζεται.

Στην Ελλάδα δεν υπάρχει καμία τέτοια πολιτική παράδοση. Οργανώσεις του μεσοπολέμου, όπως τα Τρία Εψιλον (ΕΕΕ), το περιθωριακό Εθνικοσοσιαλιστικό Κόμμα του Σπύρου

Στην υπόλοιπη Ε.Ε. υπάρχει αυτή η πολιτική παράδοση. Σ' εμάς όχι ακόμη

Μερκούρη και άλλα μορφώματα, ήταν πάντοτε περιθωριακά. Ακόμη και τα Τάγματα Ασφαλείας και το σύνολο του ένοπλου δωσιλογισμού δεν ήταν δημιούργημα της Ακρας Δεξιάς. Δεν θα υπήρχαν, αν δεν υπήρχαν οι βενιζε-

λικοί απότακτοι του 1935. Ούτε και μετεμφυλιακά είχαν κοινοβουλευτική τύχη ή οποιαδήποτε μετρήσιμη επερωσή στην κοινωνία.

Τα δε φιλοχουντικά κόμματα της Μεταπολίτευσης, όπως η Εθνική Παράταξη και η ΕΠΕΝ, ήταν απλώς εκφραστές ενός περιορισμένου κύκλου φανατικών υποστηρικτών που κάθε καθεστώς δημιουργεί, και γρήγορα απορροφήθηκαν από το πολιτικό σύστημα και διαλύθηκαν.

Αντίθετα, σε χώρες όπως η Γαλλία, όπου τα φιλογερμανικά αισθήματα της Δεξιάς και το πνεύμα υποταγής της Αριστεράς στο Σύμφωνο Ρίμπεντροπ - Μόλοτοφ υπονόμευσαν την αντίσταση της χώρας στη γερμανική εισβολή, υπήρχαν ισχυρές ακροδεξιές οργανώσεις. Το δε κράτος του Βισί είναι μια σκοτεινή ιστορία, όπως το σύνολο της γαλλικής κατοχικής αντίστασης, διότι ο γαλλικός δωσιλογισμός είχε ντροπιαστικό εύρος.

Και σε άλλες χώρες, όπως το Βέλγιο, όπου προπολεμικά το κόμμα των Ρεξιστών του μετέπειτα φανατικού ναζι Λεόν Ντεγκρέλ (ο Χίτλερ είχε πει γι' αυτόν τον εθελοντή στα Waffen SS ότι «αν είχα γιο, θα ήθελα να ήταν σαν τον Λεόν») πήρε σχεδόν 20%, υπήρχαν με τμήσιμα φασιστικού χαρακτήρα κόμματα. Στην υπόλοιπη Ευρώπη, λοιπόν, υπάρχει αυτή η πολιτική παράδοση. Σ' εμάς όχι ακόμα. Κινδυνεύουμε, όμως, να τη δημιουργήσουμε, αν παράλληλα με την αντιστροφή των συνεπειών της κρίσης δεν αποκαταστήσουμε τον εθνικό λόγο και πράξη στην πλειονότητα των -αστικών, τουλάχιστον- πολιτικών δυνάμεων.

*Δικηγόρος

Τα εγκλήματα που πληρώνονται τώρα

Πώς η αιμορραγούσα Ελλάς αναγκάζεται να εξοφλεί (όπως είχε προτείνει ο Παπαδήμος) τα ομόλογα στους κερδοσκόπους και το «αμαρτωλό» swap του Σημίτη, για το οποίο πήρε 2,8 δισ. και θα δώσει σε τόκους 13 δισ.!

Από τον **Ανδρέα Καψαμπέλη**

akapsampelis@dimokratianews.gr

Τα λεγόμενα «ακούρευτα» ομόλογα και το «αμαρτωλό» swap της Goldman Sachs από την περίοδο Σημίτη έρχονται να προστεθούν στους «πνοκεφάλους» της κυβέρνησης, την ώρα που αντιμετωπίζει ήδη τον κίνδυνο οικονομικής ασφυξίας λόγω της σκληρής τακτικής των δανειστών.

Η πρώτη κατηγορία αφορά τα ομόλογα που δεν μπήκαν στο PSI και άρχισαν να πληρώνονται κανονικά από το 2012, με εντολή του τότε πρωθυπουργού Λουκά Παπαδήμου, υπό την απειλή του «πιστωτικού γεγονότος». Ωστόσο, σύμφωνα με πληροφορίες της «κυριακάτικης δημοκρατίας», μια πρόσφατη απόφαση αγγλικού δικαστηρίου, που έχει τεθεί στο «μικροσκόπιο» και μελετάται από τους ειδικούς, δημιουργεί νέα δεδομένα. Από τα υπάρχοντα στοιχεία φαίνεται ότι οδηγείται σε αμφισβήτηση η απόφαση του Αμερικανού δικαστή Greisa, που (ερμηνεύοντας τη ρήτρα «pari passu» περί ίσων αντιμέτωπων όλων των δανειστών) είχε κρίνει ότι, αν ένα κράτος δεν εξοφλήσει τα «ακούρευτα» ομόλογα, τότε δεν μπορούν να πληρωθούν και όλα τα υπόλοιπα. Η αγγλική απόφαση, που υιοθετεί την πάγια ερμηνεία των διεθνών χρηματαγορών, δείχνει ότι σε κάθε περίπτωση υπάρχουν αρκετά δικαστικά στάδια και σίγουρα πολύς χρόνος (που για τη χώρα μας ίσως είναι και απαραίτητος) έως ότου προκύψει τελικό αποτέλεσμα.

Οι εκτιμήσεις

Το 2012, το συνολικό ποσοστό συμμετοχής στο PSI ομολόγων εγχώριου και αλλοδαπού δικαίου είχε ανέλθει στο 96,9%. Εκτός εθελοντικής συμμετοχής είχε μείνει το υπόλοιπο 3,1%, που όμως μεταφράζεται σε αρκετά δισεκατομμύρια για τους «απέχοντες ομολογιούχους». Κατά εκτιμήσεις, η αξία των ομολόγων αυτών (που είχαν εκδοθεί και από ΔΕΚΟ, όπως ο ΟΣΕ) ανερχόταν περίπου στα 6,4 δισ. ευρώ και κατά άλλες, ανάλογα με τις ισοτιμίες, στα 7,6 δισ. ευρώ.

Το πρώτο τέτοιο ομόλογο, ύψους 435.000.000 ευρώ, είχε λήξει στις 15 Μαΐου 2012, εν μέσω των δύο εκλογικών αναμετρήσεων εκείνης της χρονιάς. Η πρόταση πληρωμής προς το κερδοσκοπικό Darts Fund είχε γίνει από τον (απερχόμενο) κ. Παπαδήμο, με τον οποίο συμφώνησαν στις 9 Μαΐου οι πολιτικοί αρχηγοί, σε σύσκεψη υπό τον Κάρλο Παπούλια, αν και ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ Ευ. Βενιζέλος

Ο Κώστας Σημίτης κατά την παρουσίαση του εννύ. Δεξιά: Το προποσέλιδο της «δημοκρατίας» στις 20 Μαρτίου 2015

αρχικά πρότεινε να μην εξοφληθούν τα «ακούρευτα» ομόλογα. Εντονή αντιπαράθεση για το θέμα εκδηλώθηκε μερικούς μήνες αργότερα στη Βουλή όταν ο πρόεδρος των ΑΝ.ΕΛ. Πάνος Καμμένος, ιδιαίτερα επικριτικός, είχε κατηγορήσει τον κ. Στουρνάρα. Το ίδιο οξύ εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ ήταν και ο Π. Λαφαζάνης προς τον τότε υπουργό Οικονομικών, ο οποίος τελικά υποστήριξε ότι «η Ελληνική Δημοκρατία πληρώνει τα ομόλογα που λήγουν. Αν δεν το έκανε, σήμερα θα ήταν χρεοκοπημένη».

Τα ομόλογα αυτά συνέχισαν να εξοφλούνται στο ακέραιο τόσο το 2013 όσο και το 2014, ενώ πριν από λίγες ημέρες πληρώθηκαν άλλα δύο αυτών της μορφής, για πρώτη φορά μετά τις εκλογές και την αλλαγή κυβέρνησης. Στις 4 Μαρτίου δόθηκαν 79.000.000 ευρώ για ομόλογα του ΟΣΕ με ρήτρα ιαπωνικού δικαίου και 17.500.000 ευρώ για ομόλογα της ΕΑΣ με ρήτρα αγγλικού δικαίου.

Προχθές Παρασκευή η κυβέρνηση κατέβαλε και τους εξαμηνιαίους τόκους (περί τα 165.000.000-170.000.000 ευρώ) για το περίφημο swap που χρησιμοποιήθηκε το 2001 για την αλλοίωση των λογιστικών στοιχείων της χώρας, ώστε να ενταχθεί στην ευρωζώνη.

Οι... αμαρτίες αυτού του ομολόγου θα ταλαιπωρούν την Ελλάδα τουλάχιστον έως το 2039, καθώς

μέχρι τότε θα διαρκέσει η σύμβαση αποπληρωμής του. Το εντυπωσιακό είναι ότι, ενώ κατά τη σύναψη του swap η χώρα εμφανίστηκε να διευκολύνεται από την Goldman Sachs με ρευστό 2,8 δισ. ευρώ, είναι πολύ πιθανό να πληρωθούν έως τη λήξη του, ανάλογα και με τη διακύμανση των επιτοκίων, περί τα 13 δισ. ευρώ σε τόκους.

Το τελευταίο διάστημα έχει αρχίσει να αναπτύσσεται πάντως η άποψη ότι η ελληνική πλευρά μπορεί να εγείρει θέμα για την αποπλη-

Η δικαστική απόφαση στην Αγγλία, που δίνει ελπίδες για το PSI

ρωμή των τόκων και του κεφαλαίου, επικαλούμενη ειδική περίπτωση ηθικού κινδύνου (moral hazard), εφόσον το ομόλογο συνιστά νομιμοποίηση της αλλοίωσης των λογιστικών στοιχείων

της χώρας μας ως μέλους της ευρωζώνης. Η ιστορία του swap έχει κι άλλες «γκρίζες» πτυχές, καθώς από το 2009 η πληρωμή του γίνεται μέσω της εταιρίας-όχημα στο Λονδίνο με το όνομα Titlos plc, ενώ το πιο σκανδαλώδες είναι ότι το 2012 (πάλι επί κυβέρνησης Παπαδήμου) εξαιρέθηκε από το PSI, καθώς βαφτίστηκε «ιδιαίτερη μορφή δανείου» που δεν αφορούσε ιδιώτες. Δεν λήφθηκε όμως ανάλογη μέριμνα για τα ομόλογα των ασφαλιστικών ταμείων, τα δάνεια των ΔΕΚΟ και, πολύ περισσότερο, για τα φυσικά πρόσωπα, που υπέστησαν τις καταστροφικές συνέπειες του «κουρέματος»...